

"EDINOST"

Izaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torekah, četrtekah
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
aja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, za dve leti f. 1.50
za tri mesece . . . 3.—, za šest mesecev . . . 4.50
za pol leta . . . 6.—, za leto . . . 12.—
na vse leto . . . 12.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročilnice se sprava se
ozira.

Poslaniške številke se dobivajo v pro-
stovoljski tožba v Trstu po 2 nč.,
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v petih; za
naslove s debelimi črkami se plačajo
preost, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale,
maži oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Casserna št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovane se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Namerno, reklamacije in oglasi spro-
jeva upraviteljsko ulico Molino plo-
cilo št. 3, II. nadst. Naročnine in oglasi
je plačevati leco Trst. Odprte reklame
se se proste pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"V edinosti je moč".

Zložno na delo, rojaki!

V Trstu vsaj je bilo tako: ko je doznala
naša javnost, da se je vendar dosegel (če tudi ne
popolna sprava, kakor se se nadejajo mnogi) vsaj mo-
dus vivendi med obema kluboma v deželni zboru
Kranjskem, vzklikali so vsi, klerikali in neklerika-
lci: Vendar enkrat!! To splošno vzklikanje je
značilno in priča, kako intenzivna je želja po miru
doma. Naravno je to, kajti le mir doma nas more
usposobiti za borbo na zunan. In borbe na zunan
nas čakajo, te boje bomo morali izvajati, ako
si hočemo osigurati . . . življenje! Borba za
življenje! Ne za fizično življenje posamičnih oseb,
ampak za življenje ene moralne osebe, kateri pra-
vimo — narod! Borba za življenje! Kdo ne ume
usodne pomembnosti, ki je izražena v tem vzkliku?
In kega ne pomrazuje po keste, ko čuje ta vzklik,
ko vidi, da se mora kdo boriti za življenje, za
svojo ekzistenco; osebo pa, ako res ljubi onega,
kateremu gre življenje, ljubi, kakor menda ljubimo
mi vsi iz vse duše svoje: ta naš rod slovenski,
boreči se za svoj politični in narodni obstanek!!

Vendar enkrat! Tako so vzklikali naši vse-
vprek, ko je naš list v terek donesel toli zaželjeno
vest iz Ljubljane. Tem vzklikom so odpirali slo-
venski rodoljubje sveja srca in so razkrivali čut-
stva svoja. Ali še značilnejša, nego to vzklikanje,
se bila pozneje vprašanja valed dejstva, da "Slo-
venec" in "Slovenski Narod" od ponedeljka nista
znila ni besedice o "spravi": "Čujte, ali pa niste
bili merda mistificirani?!"

Ti pejadi prve radosti in pozneje bojazni, so
pač jasen dokaz, da naše hrepenenje po ublažitvi
domačega medsebojnega prepira vsaj v toliki meri,
da bode možno zložno delo za vitalne koristi na-
roda, niso bili le pojavi najvnihi dobrovoljčkov in
sentimentalnih duš, ampak da so bili to pojavi
splošno čutjene narodne potrebe.

O obsegu in vsebini dogovora, sklenjenega
med obema kluboma slovenskima v deželni zboru

Kranjskem, nimamo nikakih podrobnih podatkov.
V obče pa vemo do sedaj toliko, da slovenski po-
slanci se ne zjedinijo v jeden klub, pač se je do-
ločil modus, da bosta oba kluba mogla vzajemno
delevati v deželni zboru in v deželni odboru.
Važnejša pa, nego je dogovor za vzajemno delova-
nje v zbornici in deželni odboru, vidi se nam
obveza, da bosta oba kluba delovala na ublaženje
nasprotstev v strankah.

Nam zadežja to. Saj smo ravno mi povdar-
jali od prvega začetka pravne akcije, da ni mi-
sliti na to, da bi kar čez noč zginile vse difference
in da bi se stranki hkratu zliji v jedno samo. Ali
česar smo zahtevali, in kar je tudi možno, in za
kar mora delati, kdor je slovenski rodoljub, je
modro, požrtvevalno in rodoljubno samozatajevanje
v našem domačem medsebojnem razmerju, po ti-
stem zlatem nauku: dokler gre za nujnejšo stvar,
ni smeti misliti na stvari, ki po redu morajo stati
še le v drugi vrsti. In prvo je — življenje! Vi-
diti pa bi hoteli onega, ki bi hotel zatrditi, da je
nam Slovenecem še zagotovljeno življenje! Življe-
nje, pravimo, ne leno životarenje od milosti
druzihi!

Glavni znak pravega politika je ta, da zna
pritisniti, kadar je čas za to, a tudi odjenjati, ko
zahtevajo okolnosti tako. Najteža umetnost poli-
tika pa je v tem, da zna odjenjati o pravem času
in na pravem mestu v ta namen, da more tem
izdatneje pritiskati na drugem mestu, kjer je ne-
varnost najhuja. Mi Slovenci se moramo učiti od
Čehov — tako pravimo vedno. Dobro, učimo se
tudi sedaj! — Te dni je neki nemško-češki pe-
slanec govoril pred svojimi volilci. Nevarnost
taktike Nemcev v deželni zboru češkem je opravi-
čeval upravn. klasično izjavo, da nemški poslanci,
ko so snovali svoje načrte, niso računali na tako
občudovanja vredno disciplino in samozatajevanje na
strani sicer vročih Mladočehov. Ta izjava nam pri-
poveduje — vse. Nemci so se nadejali, da se Čehi
spozabijo in da nategnejo strune do skrajnega, da

tako onemogočijo plemstvu skupno borbo proti Nem-
cem. Toda Čehi so jim pokvarili račune. Omi raču-
najo modro z šuststvom veleposelstnikov, čemur
je efekt ta, da so Wolf in družba ostali na suhem
v deželni zboru češkem. A kdo ne ve, kolike so
razlike v nazorih med Mladočehi in plemstvom!
Kar je bilo možno tam gori, to isto mora biti
možno tudi pri nas. Zato smemo zahtevati od kon-
servativcev in naprednjakov, da posnemajo češke
izglede v samozatajevanju o pravem času. In ravno
sedaj so nastopili časi, ko krvave trebamo zložnega
dela. Kdor sledi paznim očesom dogodkom v Av-
striji, ta je uverjen, da nam nastopajo usodni tre-
motki, ko bomo morali vsi svojih sil. Ni nam
namen, da bi črtali tu sedanje kritične pečenje
v Avstriji, ampak opozoriti hočemo rojake na trojno
možnost v najbližji dobi:

ali se vnaame v državni zboru zopet obupen
boj med načelom germanizacije in načelom jedna-
kopravnosti,

ali pridejo nove volitve,

ali pride — absolutizem.

Jedna eventualnost je usodnejša nego druga.
In v takih časih, ko na vseh koncih in krajih
mobilizirajo vse svoje sile, ko so nasprotniki slo-
vanstva pripravljajo na zadnji odločilni udarec po
nas, v takih časih naj bi Slovenci ne pokazali to-
liko zdravega egoizma, toliko rodoljubnega samo-
zatajevanja in toliko — le recimo kar naravnost
— ljubezni do svojega lastnega življenja, da bi se
ne mogli povzdigniti nad domači prepri in si po-
dati roko v zložno delo za — življenje!

Ako bi bilo tako, potem bi morali pripeznati
žalostno resnico, da nismo bili vredni življenja in
da sme v polni meri zaslužiti svoje žalostno usodo.

Deželni zbor istrski.

IX. seja dne 10. februarja 1898.

(Dalje.)

Posl. Chersich in tovariši so interpelo-
vali vlado, kodaj misli prevzeti jedno tistih dveh

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljaki spisal Boleslav Prus. Prevlečil Podravskei.

"Ti, gospodar!" jela je vreščati, "ti gospo-
dar nabiraj skupaj greše, a ti dninar pa žanji!..
Ti gospodar kupuj ženi robe, a ti dninar pa se
plazi po vseh štirih po pelju ter se podpira z no-
som.."

Kadar gospodar bogati,
Njegov sluga se poti!

"Žanji Matija!.. Žanji stara Sobieska!.. jaz
pa se bodem ta čas skajal z zemljemerci, bodem
se pritoževal čez valčane ter spravil rublje v
škrinje!.. Srečo ima, edividno ga je splošil zlodej
z garjevo kuzlo.. Žive in mrtve.. amen.."

Izšepetavši to, padla je Sabieska v brazdo
ter se ni zavedla do solnčnega zahoda. Navzlic
temu jej je Polž izplačal celodnevno dnino, kajti
belehava ženska je imela oster jezik. Ke jej je
hotel za prespani čas oddajati nekoliko duine,
je odvrnila, poljubivši mu roke:

"Čemu se hočete pričkati z menej, gospod
gospodar?.. Prodajte jedne pišče več in pridobite
ti ta denar brez meje krivde!.."

"Najbolje se vendar godi takemu, ki se zna
znositi!.. je pomislil Ovčar. Ko pa se se v ne-

delje val, kar jih je bilo pri hiši, odpravljali v cer-
kev, sel je on na čelašnik ter jel teško vzdihati.

"Ali ti Matija ne pojdeš v cerkev?" ga je
vprašal Polž, zapazivši, da hlepa nekaj teži.

"Kako naj grem v cerkev!" je vzdihnil Ov-
čar. "Le sramote bi vam delal.."

"Česa ti primanjkuje?"

"Ne primanjkuje mi ničesar, toda ebuvala
imam takšne, da kadar stopim, zdrkne noga na-
prej, škernja pa obtiči na poti.."

"Sam si kriv", je odvrnil Polž, "čemu pa ne
poveš? Saj imaš vendar od mene debiti plačilo in
dam ti takej šest rubljev.."

Čez malo časa je prinesel iz sebe denar,
Ovčar pa ga je objel za nogo.

"Kupi si škornje", mu je dal Polž, "toda v
krme ne hodi, ker imaš mehke srca in lahke vse
zapiješ.."

Kmalu na to so odšli v cerkev: Polž z ženo,
Magdalena s fantoma, a Ovčar poslednji. Potoma
je sanjari o tem, da kadar zgradijo železnico, pe-
stane Polž plemič, a on, Ovčar, mu bode služil na
svojem zemljišču ter da se eteni..

Nakrat pa se je prekrizal, da bi odgnal sku-
šnjave, ki mu je edividno zastopala pot, da bi mu
našepetala v ušesa neumnih teženj. Kako naj tak
revež, kakor je on, misli na ženo! Celé Zofija bi
ga ne hotela, dasiravno ima dveletno dete in v
glavi nekoliko koles pokvarjenih.

Te je bila pomembna nedelja za Polževo.
Žena si je kupila v štacuni svila robec, dala be-
račem pe štiri groše miloščine ter je v cerkvi sela
v klep pred oltarjem, kjer sti jej Gobarica in Lu-
kaševka takoj odstopili prestor. Nad mežem pa se
je neprestano kdo ujedal. Zakupnik ga je očeval,
da kvari cene židom, ker vse ceneje prodaja, or-
ganist ga je opominjal, da bi bile treba najeti
peto sv. mašo za duše, nahajajoče se v vicah;
čavaj ga je uljudno pozdravil in celé gospod vikar
se je spustil z njim v razgovor, nagovarjaje Polža,
naj se poprime čebelerje.

"Sedaj", je dejal vikar, "ko imaš denarja in
dovolj svebednega časa, lahke zaideš včasih k žup-
nišču, da vidiš, kako se eskrbujejo čebele. Pozneje
si kupiš par panjev ter bodeš imel strda za do-
mačo potrebo in za prodaj, veska pa za cerkev.
Človek ne sme pozabiti na Boga, celó tedaj, kadar
je premožen ter lahko neguje čebele.."

Ko je vikar odšel, približal se je Polžu Go-
bar. Staremu kmetu so se kar lesketale oči, ko je
dejal odurne, nasmehovaje se:

"Polž, danes pripravite gotovo gostijo za vso
vas, ker se vam je take obnesla kupčija.."

"Niste me pogostili vi o vaših kupčijah, torej
vas tudi jaz ne pogostim o svoji", je odvrnil Polž.
(Pride še).

hiš, kateri jej je dala na razpolago občina za namješčenje hrvatske ljudske šole v Nerezinah?

Posl. Spinčić in tovariši se interpelevali vlado, da-li je voljna ustanoviti vsoučilišče v Ljubljani in da-li hoče priznati veljavnost izpitov, položenih na vsoučilišču v Zagrebu? Tudi to interpelacijo je prečital tajnik le v italijanskem jeziku. V izvirniku se glasi ista:

„Ozirom na to, da so slovenski dijaki na visokih šolah na Dunaju, v Gradcu in Inemestu imeli poslednje dni — kakor je znano spleh — velikih neprilik in da so bili zavirani v rednem zabujanju na predavanja, ter ozirom na to, da Slovenci in Hrvati v tej polovici menarhije nimajo nijedne visoke šole se svojim ponužnim jezikom, čast je podpisanim, da stavi je sledeče vprašanje do visoke s. kr. vlade:

Je-li s. kr. vlada pri volji, da brez odlašanja stori vse mogoče korake a) da se v Ljubljani ustanovi slovensko vsoučilišče, ali vsaj pravna in filozofska fakulteta, b) da bodo izpiti položeni na hrvatskem vsoučilišču Frana Josipa I. v Zagrebu, veljavni tudi za tostransko polovico menarhije?

Pulj, dne 9. februarja 1898.

Spinčić, dr. Laginja, Kozulić, Mašić, dr. D. Trinajstić, dr. M. Trinajstić.

Predsednik Campitelli je izjavil na to, da je včeraj depustil besedo posl. Mandiću, in na izjavo poslednjega, da ne žali nikogar, ga tudi ni oviral in ga ni opominjal. Ker pa je izvedel pozneje, da je posl. M. Mandić žalil dostojanstvo zbornice in pojedinih poslancev, ter da je zlorabil njegovo zaupanje, pozivlje ga danes dodatno na red.

Posl. Mandić: Nič, nič za to! Kde vam je povedal to, ko trdite vsi, da ne umete našega jezika, stenografičnega zapisnika pa niste mogli čitati!

Posl. dr. D. Trinajstić je prosil za besedo, da bi na temelju §. 20 pravilnika stavil vprašanje do predsednika, a vzle temu, da je po italijanski zapresil besede in je povedal, kaj želi, mu predsednik vendar ni hotel dati besede, ampak se je pokrtil in zbežal iz dvorane. (Posl. Trinajstić je hotel vprašati predsednika, zakaj ni pozval na red poslancev Benaati-a in Gherse, ki sta v predzadnji seji osebno žalila manjšino, in zakaj je dovolil istima, da sta rabila neparlamentarnih izrazov?) Postopanje predsedniške je bilo pristransko tem bolj in nezakonito, ker je neposredno zatem dal besedo posl. Costantiniu za ustmeno vprašanje do njega. Costantini je rekel namreč, da je bilo včeraj — kakor trde druge osebe — dlje časa tajnih agentov pred zbornico in da so spijenirali poslance za časa seje (Občinstvo je odobraval burno.)

Predsednik je navidezno svaril občinstvo in je odgovoril predgovorniku, da neče ponavljati, kar je že rekel.

Po tem relativno mirnem presledku je prišlo zopet do običajnih škandalev, ko se je eglasil posl. Kozulić, da bi govoril za pripomoč občini Baški za urejanje poteka, o čemer ni mogel govoriti včeraj radi hrupnih prizorov. Ali, čim je odprl usta, so se pričeli isti burni prizori. Predsednik je dal izprazniti galerijo, seveda istim uspehom, kakor vsikdar, kadar govore člani manjšine. Po daljšem presledku je dal besede posl. Kozuliću, ki je jel govoriti:

Prosim besede! Visoki zbor! Čudno se Vam bode zdelo, da dva Lošinjana govorita o istem predmetu, eden za drugim (silen vrišč na galeriji) in in proti. No, menimo, da boste stvar umeli lahko, ako se ozrete na stanje stvari v Lošnju, kjer je namreč hrvatski življ v veliki večini (vrišč na galerijah in v zbornici je trajal nepretržno dalje). ... Oba sta rejena tam, in oba rejena iz hrvatske matere (na galerijah grozen vrišč, žvižganje, ironične pleskanje. Predsednik je zvonil) Vi mislite, da nas prisilite svojim vriščem in klicanjem, da prenehame govoriti hrvatski. Ne nadejajte se tega! Jaz pretestiram proti takemu nasilju (na galeriji isti prizori, Bartoli je nabijal na mizo, večina je bučala, posl. Vidulich je ploskal galeriji). ... ali zapomnite si, da nasilstvo poraja nasilstvo in svaka sila do vremenoma (na galeriji grozen krik: „cito, fera con lui, posl. Bartoli je z gerjačo nabijal ob tla; na

galeriji in med večino silno žvižganje; predsednik je zvonil neprestano in je nalogal galeriji, naj se odstrani. Hkratu je nastal uprav peklenški vrišč in žvižganje na galeriji in v zbornici, poslance manjšine so grdili najgнусnišimi psovkami. Galerija je trikrat zapela „Nella patria de Rossetti...“) Ob 1. uri 28 min. je predsednik pretrgal sejo, a ob 1. uri 33 min. je nadaljeval zopet; ker se je pa občinstvo oddaljevalo le malo po malo, je izjavil, da zaključuje seje.

Na začetku seje dne 10. t. m. je nadaljeval govornik: Prosim besede (na galerijah krik. Poslanec Gambini je zalučal govorniku neko smešnico.) Na neelane dovtype vaše ne odgovorjam. Govorite, kar vam drago. Jaz hočem nadaljevati tam, kjer sem pretrgal včeraj. Gosp. poročevalca nam pravi (na galerijah in v zbornici grozen krik in žvižganje, predsednik je zvonil) da je nujna potreba (vrišč se je nadaljeval) da se uredi potok baščanski ter navaja vse škoda, ki jih provzroča ta potok vsakokrat (vedno isti hrupni prizori) Ne treba, da bi tudi jaz nadalje utemeljeval to (grozen vrišč, žvižganje, ropotanje) ... Prigovori g. poročevalca (predsednik je zvonil in je pretrgal sejo ob 11. uri 28 min., a jo je nadaljeval ob 11. uri 35 minut, ko se je že poskrila gornja galerija.) Potem je govornik vendar mogel govoriti nekoliko o predmetu in je zaključil s predlogom:

Visoka zbornica naj izvoli skleniti: določuje se svota 3000 gl. iz rednih dohodkov dežele za urejanje potoka baščanskega.

Med govorom je doljna galerija bučala. Sosebno so se odlikovali otočani in italijanski novinarji. Nabijali so z nogami na vrata in opetovano ploskali z rokami. Predsednik je mirno prenašal vse to. Večina je vsprejela predlog, da prošnjo za podpero ne usliši. (Pride še.)

DOPISI.

Od Sv. Antona (pri Koprju). [Izv. dopis].

Minila se že tri leta, odkar je naša mladina brez vsakega pouka. Kakšna škoda je to za našo mladino, ve vsakdo. Kajti dandanašji prišlo je že tako, da se ne vsprejema nikdo v službo in na delo, ako ne zna vsaj nekoliko pisati in brati. Zelo hudo pa je mladeničem, ko odrastejo, ko morajo v vojske, če ne znajo pisati in brati. Takim je gorje! Če hočeje na primer pisati starišem ali znancem, morajo zmiraj prositi druge, da jim store to; vse njih težave in skrivnosti morajo izvedeti zatorej tudi drugi. Nadalje, kolike sitnosti imajo oni, ki ne znajo pisati, takrat, ko sklepajo kake pogodbe ali pisma! Koliko imajo taki stroškevi! Mnogo je torej slučajev, ko so oškodovani oni, ki so nevedni; in velikokrat prav hudo. Odpušiti je take slučaje, ko spleh ni bilo megeče naučiti se pisati in brati, ali obžalovanja in pomilovanja so vredni oni, katerim se tako godi valed krivde drugih. In tak je sedaj slučaj pri nas. Naši odberniki se kaj radi bahaje, da so oni gospodarji in da se mora zgoditi te, kar oni hočeje. Naj bi bile, naj se le bahajo, toda le tedaj, ko so sterili svojo dolžnost in ko so se izkazali vredne zaupanja in časti, ki jo imajo. Dokler pa ne store tega in dokler nam ne preskrbe vsaj najpotrebnejših stvari in priprav, detlej naj ne pričakujejo od nas hvale in časti, ampak samo graje. Pravičnost, poštenost in delavnost, to naj imajo vedno pred očmi, ne pa morda pristranosti. Vsi občinarji morajo biti njim enaki in blagor in dobrestanje občinarjev mora biti najim najprva skrb.

Sedaj pa čujemo, da je imenoval slavni krajni šelski svet v Koprju namestnikom učitelja-vođitelja pri Sv. Antonu gosp. Ivana Schlunder-ja, učitelja v pekoju. Tega gospoda poznamo pri nas že od leta 1866., ko je učiteljeval tu tri leta. Od takrat nam je ostal v dobrem spominu in sedaj ga pričakujemo zopet veseljem. Če se uresniči to, čegava bode zasluga na tem? — Svetovalca ali odbornika ni bilo, ki bi se bil brigal za to nujno prašanje, pač pa se je brigal za to neki v tukajšnji fari bivaječi stari mož, kije nam, čeravno italijanske krvi, vendar pošten človek. Imenuje se Josip Della Savia. (Taki mož Italijanov bi menda lahko našel za vso Iatro na prstih obeh rok in nog.) On se je podal najprej v Trst poiskat gosp. učitelja in se je pogovoril zanjim. Petem je šel v

Koper do gospoda šelskega nadzornika in do udov okrajnega šelskega sveta in je prosil tam, da bi namestili pri nas omenjenega gospoda učitelja, če ne drugače, vsaj provizorno, dokler se ne sezida novo šolske poslopje.

Izrečena mu bodi za to naša zahvala.

Leto danj je že tudi minelo, kar smo pripravili in nakopali velike kamenja za novo šolsko poslopje. Kamenje leži na kupu, ali drugzega koraka ni bilo menda storjenega.

Ker bi pa radi, da se nam to kamenje ne „izpridi“, obračamo se do našega krajnega šelskega sveta s prošnjo, da stori vse mogoče, da se prične vendar enkrat z zidanjem. Posebno pa se obračamo do našega g. nadžupana Ivana Mahničja, kateri se, kakor znano, največ trudi za zidanje in popraviljanje šelskih poslopij v vsej županiji.

Tudi svetovalec gosp. Josip Turko naj bi se zjedini z drugimi odborniki ter pripomogel, da se jedenkrat reši to prašanje.

Pregovor pravi: „Kdor trka, se mu odpre“. Če pa vsakde le dremlje ali spi in roke križem drži, se gotove ne dobi ničesar.

Na delo torej — vsi!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 24. februarja 1898.

K položaju. Današnja dunajska poročila zatrjajo, da se parlamentarna komisija desnice pripravlja vso zaresnostjo na boj proti opozicijskim skupinam. A ne le proti poslednjim, ampak tudi proti vladi da hoče, ako bi trebalo, upotrebiti svojo moč kakor večina.

Parlamentarna komisija se snide — tako pravijo poročila — neposredno pred otverjenjem drž. zbora, da utrene potrebno, da se čim trdneje sklenejo vrste na desnici za boj proti Nemcem po naravno mešanih krajih in za slovanstvo, ki se je proglasilo solidarnim.

Ta posvetovanja pa se bodo vršila še-le po zaključanju dež. zbora češkega. Dotlej ostane posornost obrnena dogodkom v Pragi. Da Nemci ne dobe pretveze za hrupno ostavljanje deželne zbora, česar si žele oni, svetuje zadnja „Politika“. Mladodehom, naj pritrdijo posredovalnemu predlogu veleposestnikov, da se najprej izvrši razprava o deželnem proračunu in potem naj pride na vrsto razprava o adresi. Za tak dogovor se res vrše posvetovanja med Mladodehi in plemstvom, toda, kar pišejo nemški listi o sporih in diferencah med tema dvema skupinama, je vse izmišljeno — tako zatrja isti praški list. „Politik“ pozivlja Čeha, naj privole veleposestnikom že radi tega, da se ti skupini povsem složni vrne v državni zbor, in da se ohranijo vse sile za predsteječe odločilne borbe v parlamentu dunajskem, katere utegnejo postati „katastrofalnega značaja“. Tega opomina „Politika“ naj ne prezre tudi naši bratje na Kranjskem!

Deželni zbor istrski. O včerajšnji seji se glasi službeno poročilo: Manjšina je prišla v sejo polnoštevilno. Deželni glavar je prijavil, da je sv. Oče potom kardinala Rampelle podelil deželnemu zboru zahvalo in blagoslov za čestitke. Vlado zastopnik je odgovoril na interpelacije: Komparetove radi snevanja šol v Plavjah, Škofljah in Hribih, o zasnutju posebne naborne komisije zunaj občine koperske in konečno o rabi slovenskega jezika od strani okrajnega glavarstva v Koprju v uradnem občeavanju se slovenskimi občinami; potem na interpelacijo posl. dra Chersicha o namješčenju hrvatske šole v Nerezinah. Prečitala se je interpelacija dra Laginje radi iztirjevanja taksi in davkov na davkariji v Vodujanu. Po več aral razpravi, katere so se udeležili posl. dr. Bubba, dr. Laginja, dr. Rizai in dr. Gambini, se je vsprejelo več resolucij o železniškem vprašanju Trst Poreč-Kaufanar, s katerimi se pooblašča deželni odbor, da uvede vse potrebne korake, da se čim prej prične z gradnjo.

Mi smo prejeli nastopno brzojavko: Čim je poslanec Laginja izustil par hrvatskih basedij, začela je bučati gornja galerija. Po opominjanju preds. je bila galerija še drznija in ljutejša. Bučala, žvižgala in tulila je, da je bilo groza. Še potem, ko je pred. dal nalog, da se galerija izprazni, vtrajala je druhal na galeriji še kakih petnajet minut in je psovala ves čas poslance manjšine. Kmalu se je svojat zopet vrnila na galerijo brez dovoljenja tar se poskrila in tulila.

Ropotu, psovanju in telenju dolaje galerije ni prigovarjal predsednik nimalo, pač pa je segal Laglaji v besedo brez vsakega razloga. Na tak način je predsednik izpolnil svojo javno obečanje.

Pristop na galerije je bil dovoljen vsakovrstnim ljudem. V razpravi o železnici je izrekla manjšina popolno nezaupnico deželnemu odboru.

V deželnem zboru Štajerskem je bila včeraj viharina seja. Razpravljali so o predlogu posl. Poscha za spremembo državnega šolskega zakona za Štajersko v zmislu, da se skrajša doba dolžnosti za obiskovanje šole. Ko se je oglašil za besedo znani konservativni posl. Kaltenegger — katerega sosebno sovražijo Nemci, ker je svojedobno glasoval za slovenski gimnazij v Celju — je nastal tolik hrup, da je deželni glavar pretrgal sejo. Ko se je seja zopet otvorila, nadaljeval je Kaltenegger svoj govor le v navzočnosti konservativcev in Slovencev. Šele ko je nehal, so se povrnil v zbornico liberalci in nemški nacionalci. Zbornica je vsprejela predlog, katerim se nalaga deželnemu odboru, naj v prihodnjem zasedanju sporoči in stavi eventuelne predloge z ozirom na gospodarske in didaktičke nedostatke, katere povdarja poslanec Posch.

Stojalovski in program njegove stranke. Na shodu stranke Stojalovskega, ki se je vrátil v Tešinu na Šilezijskem, vsprejele so se v program te-le točke: Uvedenje poljščine kakor uradni jezik v vseh poljskih občinah vojvodine Tešin; na vseh učnih zavodih biti učni jezik poljski; v ljudskih šolah biti učenje poljščine obvezno; državnim šolam naj se da poljski značaj.

Rusija in Kitajska. Kitajska je prosila Rusijo, naj ji zagotovi poslednje, da odzove v pričetku spomladi svoje vojne ladije iz Port-Artur-a. Rusija je odgovorila, da merajo ostati njene ladje tamkaj dlje časa, nego se je mislilo, ker bi odpozvanje teh ladij imelo lahko slabih posledic za Kitajsko in Kereu. Kitajska sluti pe tem odgovoru, da iz začasnega zasedanja ruske mornarice v Port-Artur-u, utesne nastati — stalna okupacija. In menda se ne moti.

Nemir v Siciliji. Iz Katarije poročajo: V Bodici je poskušalo kakih 1000 delavcev in kmetov napasti mestno hiso in osvoboditi iz nje dva zaprta delavca. Vojaki so morali prihiteti na pomoč, katere so izgretniki napali s kamenjem. O tem sta bila ubita dva delavca, nekoliko jih je bilo ranjenih in osem zaprtih. Vojaštvo je razpostavljeno po vsem mestu. Socijalne razmere v Italiji morajo biti res grozne.

Zola obsojen! Porotniki v Parizu so spoznali Zolo krivim razšaljenju in obrekovanju vojske in sodišče mu je prisodilo leto dni zapora in tri tisoč frankov globe; urednik lista „Aurere“, kateri list je objavil ono žaljivo pismo Zole, je dobil 4 mesece ječe in 3000 frankov globe.

Takega izhoda pravde je bilo pričakovati, vabilo vsem, ali morda ravne radi nečloveških naporov Židovstva.

Tudi „Piccolo“ in „Mattino“ sta kar konstatirana. „Piccolo“ vzklika zlobno: „Torej zdaj je gotova stvar, da je Zola obrekovalec in lažnik... zdaj ko so ga obsodili brez dokazov. „No, ne: kolikor velja beseda jednega samega Zole, velja menda tudi svečana beseda generalov, ki so prelivali svojo kri za čast Francozke, in se v dnevih nesreče in viharjev niso skrivali, kakor se je leta 1870. skrival ne do drugi, ki se imenuje menda — Zola! In vsi ti pošteni vojaki so zadali častno besedo, da je oni židovski kapitan Dreyfus izdal, in da je torej sodišče sedilo pravično, iz česar izhaja, da je Zola dolžil po krivičnem veditelju vojske lastnega naroda, hoté ustreči — ne vemo, iz kakih razlogov...“ čifatski sili. Mi se ne izjavljamo tu ni proti ni za pisatelja Zole, izjavljamo pa se proti zagovorniku čifatskih izdajic.

Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ pozivlja člene tega društva, da čim prej plačajo članarino za leto 1898. in priporoča onim redoljubom, ki še niso členi tega društva, da se upišejo. Odbor priporoča istodobno društvenim poverjenikom po tržaški okolici in po Istri, naj začnejo nabirati članarino in da isto dopolnje čim prej društvenemu blagajniku, g. Anti Begdanoviču v Trstu (Via Ghega št. 8).

Za spravo na Kranjskem. Uprav zlate besede je izustil — kakor čitamo v „Slov. Narodu“ — novi knezoškof ljubljanski v svojem odgovoru na čestitke sarajevskih Slovencev.

Gevornik poslednjih je rekel:

„Previdnost božja izbrala je za važno mesto ljubljanskega knezoškofa moža, ki gori za vero in za Božjo čast, ki pa tudi ostane zvest svojemu narodu, katerega sin je in katerega ljubi. Iz naroda je prišel — slovenskega oratarja sin — in zdaj se zopet vrača mej svoje narodne brate kakor viši dušni pastir. Mi, ki vemo, kake požrtvovalno je delal za bratski nam tukajšnji narod, mi, ki poznamo njegovo blage srce in njegovo plemenito mišljenje, imamo vzroka, da se iz srca radujemo temu imenovanju. S tužnim srcem že dolgo motrimo iz daljine žalostne pojave v domovini. Brat črti brata, prijatelj ne prizanaša prijatelju. Trdno pričakujemo, ba bede novi knezoškof, katerega srce in duša je polna ljubezni in svetega ogaja, delal v zmislu ljubezni in miru, da se razcepljeni bratje zopet združijo v koristno delo. Hribje se morajo znižati, doline povišati, in na ravnini domoljuba naj si podajo roko razdvojeni bratje! V to ime: Bog ohrani, Bog živi našega knezoškofa Antona! Živela preljudba slovenska domovina!“ V svojem odgovoru je rekel knezoškof: „Srčno me me veseli, da so se me spomnili sarajevski Slovenci. Nikdar nisem mislil, da se še kdaj vrnem v domovino, a previdnost Božja sklesila je drugače. Kar me posebno veseli, je, da ne odhajam kam na periferijo domovine, temveč v središče, v belo Ljubljano. Tam bom lažje delal za vero in domovino, in v tem vidim prst božje previdnosti. Razpor v Slovincih mora prenehati, ker je poguben. Veliko je prenapetega in pretiranega, in to se mora ublažiti in poravnati. Za mir in spravo se že zdaj dela, vnanje razmere silijo Slovence k temu, a meni bede tam lažje delati za njo, ker nisem vezan od nebene z strani. Stal bodem nad strankami in objektivno bom motril stvari. Kar loči Slovence, tega se moramo ogibati, kar pa Slovence veže, v tem moramo biti jedini. Hvala Vam še jedenkrat in ne pozabite me, ko odidem iz Sarajeva“.

Ali treba kakega komentarja tem zlatim besedam? Ali ni dovolj vzroka za pomirjenje že dejstvo same, da prihaja v deželo pastir takih želja? Ali ne zasluži tak mož, tak vladika, da ga kranjski Slovenci vsprejmejo v zmislu njegovih nazorov: združeni v bratski ljubavi?!

Res, besede novega knezoškofa so najizdatnejši argument za spravo.

Pe blamaži si skuša „Piccolo“ pomagati slabimi dovtipi. Zastonj mu vse pretvarjanje. Naj le brije nerce iz naših poslancev, kake da so bežali zopet v Pulj, ker so se bali zgubiti mandate, ves svet ve vendar-le, da so se vrnili še le potem, ko so dosegli v polni meri, kar so hoteli doseči svojim kerakom v obrambo pravice pred nasilstvi. Na tem moralnem triumfu naših poslancev se veselimo mi, „Piccolo“ pa naj dela dalje svoje — slabe dovtipse. Dovtipi pe taki moralni pljuski, kakoršno je dobila večina dečelnega zbora istrskega, so le humor, kakoršnega kaže oni, ki korata pod vialice.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Ivanu se je nabralo v veseli družbi v hiši narodnjaka 2 gl. 30 nč.

Radi osebnega dohodninskega davka. Izkaz volilcev komisije za odmerjenje dohodninskega davka za prvi okraj (mesto) in drugi okraj (okolica), bode izpostavljen na upogled in za eventuelne pritožbe na c. kr. davčni administraciji, v sobi št. 99, in sicer od dne 26. februarja naprej do 5. marca t. l. od 9. ure zjutraj do 2. ure popoldne.

Udom pevskega društva „Kolo“. V kratkem se priredi društveni koncert. Sedaj se prične vaje velikega zbora „Križaci na morju“ Ker je ta zbor težaven, naprošeni so gg. pevci in gospodičine pevke, da se udeležujejo vsi redno in točno pevskih vaj, ki so vsake srede in soboto ob 8. uri zvečer in vsake nedelje ob 3. uri pop. v prostorih „Tržaškega podpornega in bralnega društva“, ulica stadion št. 19.

Gospodom odbornikom se naznanja ob enem, da bode v nedeljo po pevski vaji odborova seja. Novi členi upisujejo in vsprejemajo se vedno.

ODBOR.

pevskega društva „Kolo“.

Plesni venček minelega torka, ki se je vrátil v dvorani „Tersicore“, izpal je nepričakovano dobro. Udeležba je bila uprav ogromna za ono dvorano. Mask je bilo vse polno, toda ne morda kakih ne-decentnih, ampak bile so malone same elegantne. Osobito je ugajal angleški potovalec se svojim črnim slugo, ki sta „vse“ prepotovala in opisala! Rad bi opisal kostume krasnega spola, toda ni mi mogoče, ker, ako bi omenjal edne, a druge ne, bila bi gotova zamera. Rečem pa lahko, da so bile vse krasne, nekatere celo divne. Zamolčati ne smem, da se je se precej lahontilo, kar se slabo podaja osobito narodno maskiranim. Bog daj, da bi se vsa taka gospoda sedaj v postu spokorila ter da bi v prihodnje puščala laščino lepo — doma. Prišla je bila tudi družbica 5—6 lahonor, ki so mislili vstopiti brezplačno. Zahtevali se tako, uprav pobalinski, toda ni jim vspelo: morali so iti rakovo pot. Da pa izkažejo svojo starodavno kulturo, jeli so, ko so prišli v vežo, kričati „m... per i ščavi, bravi!“ Akoravno so bili prostori tesni in je bilo mnogo stroškov, ostala je prilično lepa svotica za „Narodni dom“. Dasi smo bili v pustnem rajanju v pravem pomenu besede, ni se pozabila niti naša vrla družba sv. Cirila in Metoda. Gospodičina Ivanka Gombač je v svoji „tovarni“ napravila sladčice, zaviti v papir v narodnih barvah, in je skupila svetice 9 kron in 60 stot. Živela! Pust.

O priliki maskarada za „Narodni dom“ so darovali do zdaj: Gosp. Dr. Gregorin f. 2, A. Abram f. 1, I. Gorup f. 1, F. Benel f. 1, Štolfa f. 1, S. Bartel 70 nč, Vatovec 70 nč, Bogdanovič 50 nč, Brivec 50 nč, Benk 50 nč, Žagar 50 nč, N. N. 50 nč, Marija Vodopivec 30 nč, Godina 30 nč, Metlikovič 30 nč, Godina 20 nč, Paternost 20 nč, Volarič 20 nč, Getz 20 nč, N. N. 20 nč, Plesni odsek 14 gl. 50 nč.

Prav jim bilo! Pišeje nam: Gospod urednik! Minele soboto ste na kratko, a po vrednosti ožiglosili one mladiče, ki so razpošiljali laška vabila na ples v dvorano Mally. Podpisana, sem bila na narodni maskaradi, a sem šla iz radovednosti pogledati tudi na omenjenjeni cikorjaški ples. Radovedna sem bila, koliko je tam naših „zgubljenih sinov“, toda potolažila sem se, ko sem videla, da je dvorana malone — prazna! Nočem pisati dalje, ker bi morala, ko bi hotela to — pomočiti pero v žolč! Nadejajoča se, da se vsaj nekateri onih zgubljenih duš povrnejo v naročje svojega naroda, prosim Vsevečnega, naj jih razsvetli, ker sedaj so povsem na krivi odpadniški poti. Mladenci! Spoznali ste, da mi vam nočemo in ne meremo slediti, ker vaša pot je kriva; spametujte se torej in povraite se k nam in me se Vas bomo veselile.

Edna, ne „cikorija“.

Ne pleši v prepovedanem času! Ernestu Bartolomei se do včeraj ni skadil pustni humor, ter je še plesal v krčmi „Alle due Ruote“. Ker je pa poskočil neprevidno, zvenila se mu je leva noga. Sproveli se ga na zdravniško postajo.

Provokacije brez konca in kraja. Povedali smo bili že, kako sta minele nedelje dva italijanska rogovileža dešla v gostilno gosp. Antona Vodopivca „pri petelinu“ z jednim namenom, da bi provocirala slovenske goste, zbrane isti večer v velikem številu. Da aista imela namena provokacije, potem spleh ne bi bila prišla v to gostilno, ki je na glasu po vsem Trstu kakor slovenska gostilna. Napadena je bila že mnogokrat v italijanskih listih, gostilničar je zaen po svojem slovenskem mišljenju, kakor je tudi znano, da se shajajo tam le gostje slovenskega mišljenja. Ako prihaja v to gostilno Italijan in daje svirati „Nella patria de Rossetti“, megl je storiti to jedino tem namenom, da bi izzval škandal in pretep.

In tako se je zgodilo minole nedelje. Rečena lahontka sta se svojim izzivalnim postopanjem res tako ogorčila slovenske goste, da se ju ekspedirali na ulico in je jeden njiju res prejel zasluženo plačilo.

Ker pa so italijanski listi pisali o tem dogodku kakor da je pretepeni na pel mrtev, bodi povedano tu, da je isti izzivač v družbi še drugih treh krepkih mož prišel zopet v ponedeljek popoldne v isto gostilno in — seveda — z jednaki nameno, kakor prejšnji dan. Toda gostilničar mu je še a priori preprečil grdo nakano, pognavši takej vse družbo iz lokala, za-

grešivši jim s policijo in vzkliknivi: „Ako ste res tako pobiti, in če vas vidim, da ste obvezani, ne trebate vina, ampak zdravila. Pojte torej na ambulanco, ali v bolnišnico in ne v gostilno!“ Zajedno je gostilničar obvestil policije o tem novem poskusu iznivanja izgrediv.

Taka je vedno taktika naših nasprotnikov: najprej izniva, in ako je prišlo potem do reakcije in do kake — razbite glave, potem pa je jok in zgražanje na surevesti Slovencev!

Slednjič treba pridodati še, da se iznivači v noči med ponedeljkom in torkom skušali — in to že v petič — razbiti svetilke gostilne, toda niso pogodili in je kamen zadel le jedno šipe nad vratni poleg svetilke. Kamen je bil debel kakor pest.

1848 — 1898. Priobčivši po velikem delu jeden v „Edinosti“ prijavljenih dokumentov od leta 1848, pripominja goriška „Seča“:

Posneje smo dobili ustavo in je za vse odgovorna vlada! Kako je le-ta ustregla „prošnjam obmejnih prebivalcev“, je najbolji dokaz, da slovanski poslanci Goriške, Trsta in Istre so bili prisiljeni zapustiti detelne zore.... Kaj pa, če bo kdaj treba zopet pisati podobna pisma primorskim Slovanom?!!

Usoden vzklik to, ki ga je napisala „Seča“. Z odgovorom na to vprašanje naj se bavijo oni, ki so poklicani v to!

Proti javnim organom. Pustni torek še po polnoci je prišlo v gostilno „Chiodi“ nekoliko mladeničev, ki so imeli seboj rudečo zastavico. Zaseli so jedno mizo in začeli prepevati delavsko pesem. Drugi navadni gostje so zahtevali od krčmarja, naj ustavi petje. Kmalu je prišlo do pričkanja med jednimi in drugimi.

Redar, ki je prišel v gostilno, je takej spoznal, da mu ni mogoče samemu napraviti reda in je poklical na pomoč še redarskega inspektorja. Ta je zahteval, naj mu izroče mladeniči rudečo zastavico, čemur se se pa uprli. Inspektor jih je takoj proglasil aretiranimi. V tem je jeden izmed izgredivnikov zagnal inspektorja bučo v glave in ga tudi ranil. Po precejšnjem trudu sta inspektor in redar aretirala petersko razgrajadev.

Loterijske številke iztebane dne 23. t. m.:

Brno	41,	31,	45,	2,	24.
Insbruk	64,	78,	2,	41,	30.

Najnovejše vesti.

Trst 24. Včerajšnja „Wiener Zeitung“ objavlja imenovanje dra. Antona Jegliča koroško-kofom ljubljanskim.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 9.27 9.28 Pšenica za spomlad 1898 12.03 do 12.04 Oves za spomlad 6.50—6.52 Hs za spomlad 8.71. 8.70 Koruza za maj-juni 1897. 5.34 5.35 Pšenica nova od 78 kil. f. 13.15—13.25 od 79 kilo 13.30 13.35 od 80 kil. f. 13.40—13.45, od 81. kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. for. —. —. —. Jedmen 6.50 9.50 prosa 6.15. 6.45

Pšenica: ponudbe in povpraševanje jako slabe. — Predaja 8000 m. st. Vreme: dež.

Havre. Kava Santos good average za dec. 27. — za april 27.75

Hamburg. Santos good average za mesec mare 20. — za maj 30.25 za september 31.25 za december 31.75. ,

Dunajska borza 24. februarja 1898

	včeraj	danes
Drjavni dolg v papirju	102.60	102.55
„ „ „ v srebru	102.50	102.45
Avstrijska renta v zlatu	122.80	122.80
„ „ „ v kronah	102.80	102.80
Kreditne akcije	264.50	263.75
London 10 Let.	120.90	120.15
Napoleoni	9.52	9.52
30 mark	11.75	11.75
100 italj. lir	45.25	45.20

Zahvala.

Podpisani odbor akademiskega društva „Slovenije“ šteje si v priprjetno dolžnost, tem petom sporočiti svojo prisrčno zahvalo vsem onim, ki se z svojo požrtvovalnostjo pripomogli, da se je tako sijajno obašel društveni koncert in ples dne 17. svečana, da je postal uprav eliten večer dunajskega Slovenstva.

Zlatai pa si usoja podpisani odbor „Slovenije“ izreči toplo zahvale za prijazno sedelovanje na koncertu: operni pevki gospici René Radinovi, koncertnemu violiništu gospodu Karolu Jeraju, ki je peknilo društvu tudi slavnostno koračnico „z uma svetlim mečem“, gospici Lujzi Jerajevi ter slavnemu „Slovanskemu pevskemu društvu“ in njega neumornemu povodnji, gospodu koncertnemu mojstru Mateju Hubadu.

Nadalje izrekamo svojo iskreno zahvalo preblagorodni gospé Franji dr. Tavčarjevi za obili trud in izredno ljubeznjivost, a katere je blagovolila podpirati naša prizadevanja, preblagorodni gospé Tereziji Goričkovi na Dunaju za prijaznost, a katere je podpirala društveni odbor o nabavi tiskovin, preblagorodni gospé Albini Višnikarjevi

ter preblagorodni gospé Tereziji dr. Jenkovi za vposlani vsoti v namene koncerta in plesa.

Istetako izrekamo toplo zahvalo šupanu in dež. poslancu ljubljanskemu, preblagorodnemu gospodu Ivanu Hribarju za simpatije, ki nam jih je izkazal, preblagorodnim gospodem: drž. poslancem dvornemu svetniku Francu Šukljeju, profesorju dr. Matiji Murku in gospodu Radoslavu Paklu za vstrajno in vesešno agitacijo, katero se razvili na Dunaju povodom našega plesa, slavnim uredništvom „Slovenskega Naroda“, „Edinosti“ in „Domovine“ za blagohotno objavo plesnih naznanil, slavnemu predsedništvu „Matice Slovenske“ za brzejavni pozdrav ter bratskemu ak. društvu „Triglavu“ v Gradcu, katero je odposlalo svojega zastopnika na naš večer.

Konečno se zahvaljajemo čestitim gospedom in gospém, ki so z denarnimi doneski pripomogli k omogočenju in lepemu vspelu našega večera. Na Dunaju, 20. svečana 1898.

Za odbor:

Cand. jur. F. Šuklje stud. phil. A. Dolár
t. č. podpredsednik t. č. tajnik.

Za odsek:

Cand. iur. Miroslav Juvančič,
načelnik.

Svoji k svojim!

Podpisani naznanjam, da sem odprl v Sežani z dnem 15 februarja 1898 zalogo in prodajo piva iz svoje pivarne v Laškem-trgu, ter oddal zastop g. Josipu Štolfa. Jamčim za točno in najboljšo postrežbo toliko od svoje kolikor od strani g. J. Štolfa. — Naslanjaje na geslo „Svoji k svojim“ nadejam se, da bode slavno občinstvo podpiralo domačo industrijo ter nas počastilo z mnogobrojnimi naročili.

Udani S. Kuhec.

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po

Posužuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po

Daje denar proti vknjiženju na posessu v Trstu.

Obresti po dogovoru. 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24—2 v Trstu.

Zavaruje proti požaru, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva dr. 'va do 31. decembra 1892

Glavnica društva 4.000.000

Premijsna rezerva zavarovanja

na življenje 13.326.346-98

Premijsna rezerva zavarovanja

proti ognju 1.632.248-22

Premijsna rezerva zavarovanja

blaga pri prevažanju 49.485.07

Rezerva na razpolaganje 500.000—

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (A) 333.822.42

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (B) 243.331-83

Rezerva specialnih dobičkov

zavarovanja na življenje 500.000—

Občna rezerva dobičkov 1.187.164.88

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, br. 2 (v lastnoj hiši).

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.,

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva

dne 31. decembra 1893. f. 58.071.673-84

Premije za potrajati v nasled-

njih letih f. 30.541.700-64

Glavnica za zavarovanje ži-

venja do 31. decembra 1894 f. 169.929.825-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894 f. 9.737.614-48

b) od začetka društva do 31.

decembra 1894 f. 282.401.706-51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih od-

škodvanj, tarife in pogoje za zavarovanja in

sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu

v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1

lastnoj hiši. 12—12

FILIJALKA

C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na

4-dnevni odkaz 2 1/2 30-dnevni odkaz 2 1/2

8- 2 1/2 3-mesečni 2 1/2

50- 3 1/2 6- 2 1/2

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih

bankovcih avstr. velj., stopijo nove obročne

takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in

odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel

V vredn. papirjih 2 1/2 na vsako svoto.

V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pošto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko

kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec,

Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomuc,

Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov

Kupnja in prodaja

rednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov

proti odbitku 1 1/2 provizija

inkase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

smiševne listine pogoji po dogovoru. Kredit

na dokumente v Londonu Parizu, Bero-

linu ali v drugih mestih — provizija po

jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati

ali srebrni denar inozemski bankovci itd. — po

pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke

italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem

kursu.

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTHNE IN CONTO-KNJICE

sistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne narečbe se zadržim primeru cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakevrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, pla-

katsv cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja zaliste in zavitek z napisom,

naslovnih listov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig,

Saldi-Centi, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov,

Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh po-

možnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za

kopiranje, listov iz kaveška za kopiranje, akvedo iz cinka za kopiranje itd.

Za narečbe in nadaljnja pojasnila obrati se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5